

LEVÄHTÄKÄÄ VÄHÄN

Mark. 6:30-37

30. Apostolit kokoontuivat Jeesuksen luo ja kertoivat hänelle, mitä kaikkea he olivat tehneet ja opettaneet.

31. Hän sanoi heille: "Tulkaa yksinäisyyteen, autioon paikkaan, ja levähtäkää vähän." Tulijoita ja menijöitä oli näet paljon, eikä heillä ollut aikaa syödäkään.

32. He lähtivät veneellä autioon paikkaan, yksinäisyyteen.

33. Jotkut kuitenkin näkivät heidän lähtevän, ja niin monet saivat siitä tiedon. He riensivät sinne jalkaisin kaikista kaupungeista ja saapuivat sinne ennen heitä.

34. Astuessaan maihin Jeesus näki paljon kansaa. Hänen tuli heitä sääli, sillä he olivat kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Hän rupesi opettamaan heille monia asioita.

35. Päivän ollessa jo iltapuolella hänen opetuslapsensa menivät hänen luokseen ja sanoivat: "Tämä paikka on autio, ja aika on jo myöhäinen.

36. Laske heidät luotasi, että he menisivät lähiseudun maataloihin ja kyliin ostamaan itselleen syötävää."

37. Jeesus sanoi heille: "Antakaa te heille syödä".

Oletko väsynyt?

Oletko Sinä väsynyt? Moni suomalainen raahautuu päivästä toiseen odottaen, että joskus tulisi se päivä, jona voisi levänneenä ja pirteänä, toimintatarmaa ja intoa uhkuen nousta uuteen päivään ja uusiin haasteisiin. Mutta työelämän tulosvaatimukset, pienemmältä henkilökunnalta vaadittavat suuremmat suoritukset ovat vieneet monen tilanteeseen, missä uupuminen ja karrelle palaminen on lähellä.

On toki toisenlaistakin väsymystä, joka johtuu pikemminkin siitä, ettei löydä mitään mielekästä työtä tai tehtävää. On väsymystä, kun ihmissuhteet jatkuvasti hiertävät eikä asioiden paranemisesta näy mitään toivoa. On masennuksen synnyttävää lamauttavaa väsymystä, joka johtaa helposti siihen, ettei jaksakaan edes elää puhumattakaan työn tekemisestä. On myös auttajien väsymystä, kun apua etsivien taakat tuntuvat murskaavan painavina omilla hartioilla. (Väsymys oman elämäntilanteen epävarmuuteen, sen sairauksiin ja uhkiin ei saa liioin suurtakaan lohdutusta, kun kuulee ja lukee, miten niitä palkitaan, jotka ovat onnistuneet tehokkaimmin saneeraamaan ihmisiä työelämästä ulos ja toisia juoksemaan entistä kovempaa oravanpyörässä, jotta välttyisivät samalta kohtalolta.)

Niin väsymystä on monen laista. Eikä väsymys sinänsä ole paha asia, pikemminkin se on Jumalan meihin asettama mekanismi, jotta ymmärtäisimme, että tarvitsemme lepoa ja virkistymistä. Raskaan työn päälle koettu fyysinen ja henkinen väsymys saattavat olla jopa hyviä kokemuksia, kun tajuaa saaneensa väsymyksen palkaksi työstä, joka raskaudestaan huolimatta tuotti hyvää tulosta. Jeesuskin väsyi, koska vaikka Hän on totinen Jumala on samalla myös todellinen ihminen, nyt ylösnousemusruumiin kirkkaudessa.

Paluu raskaalta matkalta

Jeesus tiesi myös, että hänen opetuslapsensa olivat juuri palanneet menestyksekkäältä evankelioimismatkaltaan. Suuret ihmisjoukot olivat saartaneet heitä, minne ikinä he olivat menneet julistamaan Jumalan valtakunnan evankeliumia. Jeesukselta saamallaan valtuuksilla he olivat myös parantaneet monia sairaita ja olivat jopa nähneet riivaajien, pahojen henkien väistyvän Jeesuksen evankeliumin voimasta. He olivat olleet niin kiireisiä

tässä työssään, etteivät olleet ehtineet edes kunnolla pitämään ruokataukoja. Seurauksena oli väsymys.

Opetuslastenkin väsymykseen liittyi kuitenkin muutakin kuin vain rankan työrupeaman vaikutusta. He olivat kuulleet, miten kuningas Herodes oli mestannut Johannes Kastajan ja tavoitteli myös Jeesusta käsiinsä. Huolimatta Jeesuksen antamista valtuutuksesta ja voimateoista, jota he olivat nähneet ja kokeneet, salakavala pelko oli myös hiipinyt heidän sisimpäänsä. Miten heille kävisi? Vaikka ihmeellisiä asioita tapahtui Jeesuksen voimalla, miksi sitten Johanneksen tarvitsi kuolla? Ei liene mitään niin uuvuttavaa asiaa kuin pelko. Vaikka se olisi työnnetty jonnekin tietoisuuden taka-alalle, se syö salakavalasti voimia, vaikka työ tai tehtävät eivät olisikaan liian raskaita. Paluu Jeesuksen luo ei näyttänyt tuovan tilanteeseen helpotusta, koska aamusta iltaan ihmisiä tungeksi Jeesuksen ympärillä.

Levon alku - kaiken kertominen Jeesukselle

Illan pimeinä tunteina opetuslapset saivat sen verran aikaa, että saattoivat antaa työraporttinsa. He kertoivat yksityiskohtaisesti ei vain sitä, mitä olivat tehneet, vaan myös sen, mitä he olivat ihmisille opettaneet. Pelkät teot, vaikka ne olisivat kuinka Jumalan voimassa tehtyjä eivät vielä anna ihmisille syvintä apua. Ihmisen on kuultava evankeliumin sana, sana ristiinnaulitusta ja kolmantena päivänä haudasta ylösnoussesta Kristuksesta. Evankeliumin sanan välityksellä Herra Jeesus Kristus astuu ihmisen sydämeen, antaa synnit anteeksi ja antaa sydämelle sen avun, jota tarvitaan tätä aikaa ja ennen kaikkea iankaikkisuutta varten. Kun opetuslapset tämän tiesivät, heille oli erittäin tärkeätä kertoa Jeesukselle myös yksityiskohtaisesti kaikki se, mitä he olivat ihmisille opettaneet. He tiesivät näet, että heidän parhaimmat ja viisaimmatkaan ajatukset eivät kykenisi ketään pelastamaan ja auttamaan, elleivät ne olisi juuri Jeesuksen sanoja ja Jeesuksen evankeliumia.

Jeesus osoittautui Hyväksi Paimeneksi siinä tavassa, jolla Hän näitä väsyneitä oppilaitaan käsitteli. Ensimmäinen ja tärkein lääke väsymykseen on todellakin siinä, että kerrot kaiken mitä olet tehnyt ja puhunut Jeesukselle. Kysymys ei toki ollut siitä, että opetuslapset olisivat jotenkin informoineet ja jakaneet tietoa Jeesukselle. Kaikkietävänä Jumalan Poikana Hän kyllä tiesi heidän kertomattaankin sen, mitä heille oli tapahtunut.

Kysymys on aidon rukouksen mallista. Hyvä Paimen haluaa kuunnella Sinua. Hän haluaa, että jaat kaikki kokemasi Hänelle, että erittelet kaikki puheesi rukouksessa Hänelle ja kerrot vielä ilosi ja pelkosi, jotka näihin asioihin liittyvät. Muualta Raamatusta näemme, miten Jeesus joutui oikomaan heidän ilonsa aihetta. He olivat tulleet tiettyyn voimantuntoon Jumalan ihmeitä nähdessään. He iloitsivat menestyksestään, mutta Jeesus neuvoi heitä iloitsemaan muusta: Siitä, että heidän nimensä oli kirjoitettu taivaaseen, siitä, että he olivat Jeesuksen omia ja pelastuksesta osallisia. Jeesus tiesi, että tulee aikoja, jolloin menestyksestä ei ole nähtävillä hitustakaan, mutta silloinkin Golgatalla hankittu ja ylösnousemuksen aamuna vahvistettu pelastus ja taivaallinen perintö on muuttumaton.

Ei lomaa Jumalasta vaan Jumalassa

Sielun lepo alkaa siis siitä, että ihminen saa kaikkineen tulla Herran luo ja jakaa Jeesuksen kanssa kaiken, mikä hänen sydämellään on. Sain jokin aika sitten iloisen viestin eräältä läheiseltäni. Siinä hän kertoi, miten hänen vaimonsa oli ensi kertaa uskonelämässään tajunnut, että Jeesuksen edessä ei tarvitse jännittää, vaan saa kaikkine

asioineen todella levätä Hänen luonaan. Lepo ei ole sitä, että pidetään lomaa Jumalan läsnäolosta, vaan että saa levätä Hänen luonaan, vaikka Jumala onkin kirkkaus ja pyhä. Kristuksen vanhurskauden varassa elävä, syntinsä anteeksi saanut ihminen saa levätä ja katsella Jumalan kirkkautta Kristuksessa.

Ehkä syvällisin Vanhan Testamentin kuva tästä asiasta löytyy tilanteesta, jossa Jumala teki liittoa Siinailla Israelin kansan kanssa. Heistä sanotaan näin:

“Mooses ja Aaron, Naadab ja Abihu sekä 70 Israelin vanhinta nousivat vuorelle. He näkivät Israelin Jumalan. Hänen jalkainsa alla oli alusta kuin safiirikivistä, kirkas kuin itse taivas. Hän ei koskenut kädellään israelilaisten valittuihin, ja he katselivat Jumalaa, söivät ja joivat.” (2. Moos. 24:9-11)

Mikä suunnaton lepo, kun saa katsella Jumalan kirkkautta Kristuksessa, niin kuin osa opetuslapsista kirkastuksen vuorella, syödä ja juoda. Jumalan kirkkaus on Jeesuksen veren puhdistamille ihana lepopaikka, yhteyden ja virvoituksen paikka.

Väärät tiet virkistyä ovat syntiä

Niin, väsyminen ei ole syntiä, mutta jos sydämen lepo on tarjolla Jeesuksen läsnäolossa, on synti hyljätä se ja kääntyä pelkkien ajallisten virkistyslähteiden puoleen. Ajallisen virkistykseksi kai tarkoitetun viihteen tehosta kertoo se sisäinen tyhjyys ja tyydyttämättömyys, jonka useimmat TV ohjelmat jättävät katselijalle palkakseen. Aikaa kului, mutta virkistystä ei löytynyt. Mikään viihde, mikään virkistystoiminta ja mitkään hyvätkään kokemukset eivät kykene antamaan lepoa sille, jolta puuttuu omantunnon rauha. Siksi kaikkein tärkeintä on mennä suoraan päätä Golgatan Ylösnousseen Herran luo ja kertoa kaikki. Hänen uhriveressään löytyy jokaiselle katuvalla syntiselle anteeksiantamuksen lepo.

Myös ruumiillinen ja henkinen lepo

Taitavana Paimenena Jeesus tiesi, että tämäkään ei vielä opetuslapsille riittänyt. Hengellisen levon lisäksi ihminen tarvitsee myös ruumiillista ja henkistä lepoa. Siksi Jeesus sanoi heille:

“Tulkaa yksinäisyyteen, autioon paikkaan, ja levähtäkää vähän.”

Meidän on ajoittain vetäydyttävä kaikkein mieluisimmistakin työtehtävistä lepäämään. Ruumiillista lepoa opetuslapset saivat 20 km:n venematalla purjeen viedessä venettä kohti yksinäistä paikkaa. Henkistä lepoa oli, kun heidän ei tarvinnut pinnistellä hermojaan kyetäkseen opettamaan oikein ja vastaamaan moniin tarpeisiin.

Toisella rannalla odotti kuitenkin sinne juoksuaskelein kiiruhtanut monituhapäinen joukko. Jeesuksen paimenen rakkaus näitä vielä eksyksissä olevia lampaita kohtaan ei sallinut Hänelle lepoa. “Hänen tuli heitä sääli, sillä he olivat kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Hän rupesi opettamaan heille monia asioita.” Mutta väsyneille opetuslapsille Hän antoi levon. He saivat olla nurmella pitkällään ja vain kuunnella samaa, mitä kansakin sai kuulla.

Vähän aiemmin Jeesus oli sanonut: *“Minun Isäni tekee yhä työtä, ja niin teen myös minä.”* Vaikka Jumala lepäsi luomistyöstään, pelastustöistään Hänellä eikä Jeesuksella tule olemaan mitään lepoa ennen kuin on tullut uusi maa ja uusi taivas, joissa vanhurskaus asuu. Opetuslapset tarvitsevat leponsa, mutta Jeesus ei voinut kansan hädän keskellä levätä. Hän ei lepää eikä väsy siihen asti, kunnes on saanut Sinutkin pelastuksen valtakuntaan. Siksi Jeesus jatkaa kutsuvaa ja houkuttelevaa työtään tänäänkin Sanansa kautta.

Uskon haaste

Tekstimme loppu kertoo meille, mihin Jeesuksen antama kokonaisvaltainen lepo elämässämme tähtää. Hänen läsnäolossaan levänneelle annetaan uusia haasteita. Ei niinkään työntekoon vaan uskon kasvuun. Kun opetuslapset huolestuivat kansanjoukkojen nälästä, aidosta tarpeesta, jonka he tunsivat omissakin vatsaissaan, Jeesus antoi heille mahdottoman haasteen: "Antakaa te heille syötävää!"

Levänneenkään emme pysty mahdottomuuksiin - sen oli opetuslasten pakko tunnustaa. Mutta Jeesus osoitti, ettei kysymys olekaan heidän mahdollisuuksistaan, vaan Hänen mahdollisuuksistaan. Antaessaan mahdottoman haasteen Herra teki myös mahdolliseksi sen, että kansa sai ruokansa ihmeen kautta.

Tänäänkään Herra ei jätä meitä pelkästään lepäämään, vaan kutsuu mahdottomimpaan tehtävään maan päällä. Viemään evankeliumia niin, että ihmiset eivät hukkuisi vaan uskomalla anteeksiantamuksen sanan saisivat iankaikkisen elämän. Me voimme tietysti väittää vastaan. "Ei meistä ole kenenkään käännätyiksi eikä pelastajiksi." Ei olekaan, mutta jos jaat evankeliumin sanaa sellaisena, kuin Raamattu sen kertoo, tulet näkemään, että Herra tekee sen kautta ihmeitä. Evankeliumin sana kykenee moninkertaistumaan lukemattomien ihmisten elämän leiväksi ja pelastukseksi.

Ikeellä Heraan sidotun lepo

Jeesuksen kuuluisa kutsu luokseen lepäämään sisältää samalla kutsun eteenpäin, kantamaan iestä, mutta ei yksin vaan Herran kanssa:

"Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne. Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormanani on keveä." (Matt. 11:28-30)

Kaikille tarjotaan lepoa

Jeesuksen kutsu kohdistuu kaikille työtätekeville oli työ sitten minkä nimistä tahansa. Se voi olla muodollista uskonnollisuuden harjoitusta, yritystä pitää laki tai jokin tapa itse kelvata Jumalalle. Se voi olla työtä oman itsen korottamiseksi, kunnia ja maineen ja mukavuuden saavuttamiseksi. Se voi olla työtä sielunvihollisen, himojen viinan tai uskottomuuden palveluksessa.

Kutsu kohdistuu myös kaikille raskautetuille oli syy mikä tahansa. Voit olla synnin, syyllisyyden, pelon, häpeän, katkeruuden tai kuolemanpelon raskauttama. Voit olla huolten, ahneuden, kunnianhimon tai sairauksien taakoittama. Voit olla surun, köyhyyden, syrjinnän tai halveksunnan painama. Jeesus kutsuu kaikkia luokseen.

Jeesus antaa levon. Hän antaa omalletunnolle levon syntien anteeksiantamuksessa, jonka Hän itse hankki Golgatan ristillä. Hän antaa mieleen levon iankaikkisella totuuden sanallaan ja Jumalan tahdon tuntemisella. Hän vuodattaa tunteisiin levon antamalla sydämeen rakkauden Hengen. Hän antaa työtarmoosi levon ohjaamalla sinut tekemään sitä, mikä on tekemisen arvoista. Hän antaa ymmärryksellesi levon tietoisuudessa, että Isä on hyvä päämäärissään sinun elämässäsi.

Tule, ota ies ja opi

Herran kutsuun sisältyy kolme kehotusta. Tulkaa, ottakaa minun ikeeni ja oppikaa minusta. Meidän tulee käydä Hänen luokseen, Henkilön, Jeesuksen, elävän Vapahtajan

luo. Tule Hänen luokseen nyt heti, Hän on valmis ottamaan sinut vastaan. Oletko Sinä valmis?

Meidän tulee myös alistaa itsemme Hänen ikeensä alle. Se tarkoittaa kuuliaisuutta Hänen tahdolleen.

Meidän tulee myös oppia Jeesukselta. Sinä et ymmärrä asioita, taivu siis kuuntelemaan Hänen ääntään ja opetustaan. Sinun tulee oppia sydämelläsi ja seuraamalla Hänen esimerkkiään.

Tule sellaisena kuin olet Jeesuksen luo. Hän ei vain osoita sinulle rauhaa, vaan antaa sen. Hän ei vain kerro sinulle levosta, vaan antaa sen.

Jeesuksen kuormaa, Isän tahdon tekeminen on kevyt, koska Isä itse valmistaa edeltä käsin ne teot, joissa Jeesuksen seuraaja saa vaeltaa. Siksi Jumalan tahdon tekeminen ei Pyhän Hengen saaneelle ole taakka vaan ilo.

Isän tahdon tekemisessä on lepo. Emme ole tosin kovin valmiit uskomaan sitä. Sanomme, että Herran tahdon tekeminen ja Isän miellyttäminen on raskasta ja vaikeaa. Näin ajatellessamme olemme väärässä. On pelottavan raskasta yrittää miellyttää lähimmäisiään. Ystäviä on mahdoton miellyttää. On mieletöntä yrittää miellyttää itseään. Olkoon siksi rukouksemme: "Opetä, Herra, minua tekemään Sinun tahtosi." Siinä on lepo. Jeesus kutsuu Sinua tähän lepoon.

Katoon tie lepoon

Elämänsä väsynytkin voi löytää tämän levon Jeesuksessa. Siitä vielä esimerkki Japanista vuosien takaa:

Oli lokakuinen sunnuntai-ilta Osaka. Iltakokous pienessä seurakunnassa oli päättymässä. Kokoustila oli tavallisen japanilaisen talon yläkerrassa Osakan läpi virtaavan Yodogawa-joen tuntumassa. Kun osanottajat olivat palaamassa koteihinsa, pastori kiinnitti huomionsa erittäin rotevaan nuorehkoon 27 vuotiaaseen mieheen, joka oli ensi kertaa kirkossa ja jolla oli jo viilenevästä syysillasta huolimatta päällään vain erittäin kevyt kesäasu. Pastori esitteli hänelle seurakunnan toimintaa ja toivotti hänet tervetulleeksi seuraavan keskiviikkoillan rukoukokoukseen. Silloin mies sanoi:

"Minulla olisi hiukan kysyttävää."

"No, mitä?"

"Olisiko minunkin mahdollista pelastua?"

"Pastori, en tullut tänne siksi, että olisin tiennyt täällä tänä iltana pidettävästä kokouksesta."

"Itse asiassa lähdin asunnoltani tänne hypätäkseni jokeen päättääkseni päiväni. Mutta kun kello oli vasta vähän yli kahdeksan ja joen silloilla liikkui vielä ihmisiä, päätin odottaa pimeän tuloa ja kävellen aikaa tappaessani kuljin tästä ohi. Kuulin toisesta kerroksesta laulua ja luin alhaalta, että kuka tahansa on tervetullut. Siksi nousin tänne ylös. Kuunnellessani pastorin puhetta ymmärsin, että Jeesus voisi ja haluaisi pelastaa kenet tahansa. Mutta voiko minunlaiseni enää pelastua."

"Kyllä voit. Jos vilpittömästi kuuntelet ja noudatat Jeesuksen sanaa, niin kuin potilas noudattaa lääkärin ohjeita, niin sinä pelastut eikä sinun tarvitse tehdä itsemurhaa. Nuorena minäkin jouduin epätoivon valtaan ja harkitsin itsemurhaa, mutta kun kuulin

Jeesuksen sanan ja seurasin Hänen kutsuaan, sain uuden elämän. Miksi oikein aiot ottaa henkesi?"

"Tänään on lokakuun 27. päivä. Ellen 31. päivään mennessä saa jostain hankituksi useita kymmeniä tuhansia jenejä, en ainoastaan saa potkuja työpaikastani, vaan joudun aivan varmasti velkavankeuteen."

"Olet siis ottanut velkaa enemmän kuin kykenet maksamaan takaisin."

"Niin."

"Mihin tarkoitukseen olet niin paljon lainannut rahaa?"

"Rahani ovat menneet viinaan ja naisiin."

Niin hän kertoi tarinansa. Hän oli kotoisin Miyazakin läänistä Kyuushuun saarelta. Kouluaikana hän eli hyvää elämää. Sitten hän joutui armeijaan ja menestyi siellä hyvin. Kun hänelle pidettiin kotiuttamisjuhlia kotipaikkakunnalla, tarjottiin viinaa ja sitten juhlan jälkeen pari kolme ystävä houkutteli:

"Sinusta on tullut nyt mies. Ei se ole mies, joka ei naisissa ole käynyt."

Ja niin humalan rohkaisemana mies lähti toveriensa kanssa bordelliin. Tämän yhden illan lankeemuksesta alkoi kierre. Päivät hän kävi töissä, mutta iltaisin ravintolat ja ilotalot alkoivat vetää puoleensa ja hän joutui velkakierteeseen. Mitä enemmän häntä varoitettiin, sitä syvemmälle hän sortui. Sukulaiset kehottivat häntä lähtemään jonnekin uudelle paikkakunnalle ja aloittamaan uuden elämän siellä. Kolme vuotta aikaisemmin hän oli siksi tullut Osakaan töihin.

"Kuinka paljon sinä saat kuussa palkkaa, kun kolmessa vuodessa olet täällä Osakassa taas joutunut noin pahaan velkakierteeseen?"

"Kuukausipalkkani on 120 jeniä."

Tämä palkka oli tuolloin erittäin korkea. Pastorin palkka oli 30 jeniä.

"Miten ihmeessä sinä voit noin korkealla palkalla joutua velkakierteeseen?"

"Pastori, jos kuussa ansaitsee 120 jeniä, mutta käyttää 200-300 jeniä, niin kuussa menee 100 jeniä pakkasen puolelle. Vuodessa se tekee 1000 jeniä."

Kun sitten korkea korko löi päälle hänen velkansa oli noussut noin 25.000 jeniin. Summa oli niin suuri, että sen koroilla olisi elänyt koko elämänsä työtä tekemättäkin. "Olen nyt ollut pari päivää töistä poissa kiertäen kaikki mahdolliset paikat, joista saisin lisää rahaa, mutta kukaan ei enää halua minua auttaa. Eräs velkojistani on uhannut haastaa minut oikeuteen, ellen palauta hänelle rahoja 31. päivään mennessä. Se tietää velkavankeutta. Minulla ei ole palkkaa minne mennä. Mistään ei apua löydy. Siksi päätin tänään lopettaa elämäni tuohon jokeen. Mutta kun pastori kertoi, että Jeesus tuli pelastamaan kaikki ja kaikenlaiset ihmiset, jotka tulevat Hänen tykönsä, tunnustavat syntinsä ja tekevät parannuksen, sana kaikki ja kaikenlaiset osui sydämeeni. Voiko tällainen ihminen, joka on joutunut velkojensa vuoksi itsemurhan partaalle pelastua?"

"Tarkoitat siis sitä, että kuultuasi tuon Jeesuksen kutsun tässä elämäsi ensimmäisessä kristillisessä tilaisuudessa, haluaisit, että Jeesus ottaisi sinut omakseen ja pelastaisi sinutkin."

"Kyllä, niin toivon."

"Kuule, sinulle en ole tänä iltana puhunut minä vaan Herra Jeesus itse on pysähtynyt kohdallesi, suunnannut katseensa sinuun ja kutsuu sinua: 'Tule luokseni'. Sinulla on siis toivo."

"Mutta mitä minun oikein pitäisi tehdä? Pastori, ette kai tarkoita sitä, että voisitte lainata minulle esimerkiksi puolet velkani summasta."

Hän ajatteli, että pelastus tarkoitti rahan saamista ylivoimaisessa tilanteessa. Mutta pastori sanoi:

"Ei minulla ole sellaisia summia rahaa. En kykene edes 10 jeniä sinulle lainaamaan. Mutta haluaisin kertoa sinulle jotain erittäin tärkeätä. Ei sinun ongelmiesi syy ole siinä, että sinulta puuttuu rahaa. Ongelmiasi on, että käytät sitä syntiin. Kyllä itekin omassatunnossasi tiedät koko ajan tekeväsi väärin. Omantuntosi ääni on ollut Jumalan muistutusta siitä, että Hän on puhdas ja pyhä. Olet siis Jumalan Hengen varoituksista huolimatta jatkanut elämäsi himoissasi. Sen seurauksena velkasi ovat ajaneet sinut nyt umpikujaan. Ellei sinun sydämesi pelastu synnin vallasta, sinulle ei ole mitään apua siitä, että saat kuinka paljon tahansa rahaa."

"Miten niin?"

"Jos olisin niin rikas, että kykenisin velkasi maksamaan, sinä helpottuisit, mutta pian jatkaisit samoissa synneissäsi ja olisit samassa pisteessä. Katoo, sydämesi on muututtava, sinun on uudestisyntyttävä. Jos sydämesi muuttuu niin, että kykenet sanomaan El kiusauksille ja toveriesi viettelyksille, koska tiedät, että synnin palkka on iankaikkinen kadotus, niin palkastasi jää kuukaudessa 90 jeniä säästöön elinkustannustesi jälkeen. Kuuntele nyt, mitä sinun on tehtävä!"

"Mitä?"

"Kaikesta päätellen et ole velkaa vain yhdelle tai kahdelle ihmiselle, vaan monelle. Kuinka monta heitä on?"

"Kaksitoista".

"Etkös olekin antanut kunkin velkojasi ymmärtää, että olet velkaa ainoastaan hänelle. Olet pettänyt heitä, eikö niin?"

"Kyllä asia on niin. Jos kertoisin heille totuuden, menettäisin viimeisenkin luottamuksen."

"Katoo, sinä tulit tänne kuolemaan tänä iltana. Kun Jeesus tulee elämäsi, saat aloittaa menneisyydellesi kuolleena kokonaan alusta. Käytännössä se merkitsee nyt seuraavaa. Kirjoita ylös kaikkien niiden nimet, joilta valheella sait velkaa. Kirjoita milloin ja kuinka paljon kultakin lainasit."

"Miksi?"

"Kuuntele nyt loppuun asti. Tänä iltana eroamme, kun olen rukoillut puolestasi. Huomenna ja ylihuomenna kierrä listan mukaisesti jokaisessa paikassa ja tunnusta velkojillesi petoksesi. Jumalan edessä sinun on tehtävä parannus ja ihmisiltä sinun on pyydyttävä anteeksi. Käännyt uuteen suuntaan. Pyydät velkojiltasi anteeksi valheesi ja kerrot, kuinka paljon olet eri ihmisiltä lainannut. Sitten kerro, että lopetat viinan juonnin ja ilotalokäynnit, ja ryhdyt maksamaan takaisin velkojasi siinä järjestyksessä kuin olet ne lainannut. Pyydä lisää maksuaikaa. Pyydä apua, että voisit alkaa uuden elämän. Oletko valmis tähän?"

"Pastori, onko tuo muka mahdollista. Eihän kukaan suostu sellaiseen."

"Kerro sitten vilpittömästi koko tarinasi. Kerro, että olit menossa tekemään itsemurhaa, mutta ohi kulkiessasi poikkesit kristilliseen kirkkoon, kuulit siellä ensi kertaa Jeesuksesta ja teit Jumalan edessä parannuksen. Kerro sitten, että Jeesuksen kanssa haluat aloittaa kokonaan uuden elämän ja maksaa myös takaisin velkasi korkoineen. Pyydä koko sydämestäsi heiltä kärsivällisyyttä. Jos olet todella vilpittömästi koskettaa heidän sydämiään. Jos et yksin pysty, voin huomenna tulla mukaasi kiertämään kaikki velkojasi."

Hetken vaitiolon jälkeen Katoo vastasi hiljaisella äänellä:

"Teen niin. Pastorin ei tarvitse tulla mikaan."

"Tule rukouskokoukseen keskiviikkoiltana."

Sitten pastori pani kätensä miehen pään päälle, julisti hänelle synnit anteeksi Jeesuksen uhriveren tähden ja rukoili hänen puolestaan:

"Jumala, Katoo, jonka Jeesus on tänään kutsunut luokseen, on tänä iltana tunnustanut syntinsä ja haluaa lähteä uuteen elämään. Auta häntä rohkeasti kiertämään velkojensa luona pyytämässä anteeksi. Jeesuksen nimessä aamen."

Sitten he erosivat.

Keskiviikkoiltana ennen rukouspiirin alkua Katoo ilmestyi hymyillen kirkon ovelle.

"Katoo, kiersit kaikki?"

"Pastori, en tiedä miten kiittäisin. Ensimmäisellä ovella pelkäsin suuresti, että minut heitettäisiin pellolle. Mutta velkojani kuunteli suuttumatta selitykseni ja sanoi erittäin ystävällisesti: 'Nyt näyttää Katoo, että olet todellakin tosissasi. Kyllä minä nyt sen verran tiesin, että sinulla olisi muitakin velkoja. Mutta siitä tietämättä sinä ensi kerran puhut totta, joten nyt minusta tuntuu, että olet vilpitön. Olen valmis odottamaan palautustasi. Eivät minun lainaamani rahat silläkään takaisin tule, että sinut pannaan velkavankeuteen. Parempi, että odotan. Olet vielä nuori, pidä tiukasti kiinni tuosta päätöksestäsi.' Hämmästyti tuota rakkautta. Kiersin kaikki 13 velkojaani. Kaikki tiesivät, että olin heitä pettänyt. Ainoa, joka sitä ei tiennyt olin minä itse. Jeesus todella auttoi minua. Kiitokset pastori. Kaikki lupasivat odottaa sataviaan eivätkä vaadi edes korkoa. Olen kiitollinen."

Katoon elämä muuttui täysin. Hän alkoi käydä säännöllisesti kirkossa. Kuukauden kuluttua hän osti itselleen Raamatun ja virsikirjan. Jouluna hänet kastettiin. Seuraavana vuonna hänen työtovereistaan useita alkoi käydä kirkossa, kun he näkivät, miten Katoon elämä oli muuttunut. Heistä kaikkiaan kahdeksan nuorta miestä kastettiin hänen jälkeensä. Hän oli mitä innokkain evankelioimistyössä ja todisti rohkeasti katukokouksissa kertoen, miten Jeesus otti hänet vastaan ja pelasti hänet pimeydestä valkeuteen.

Oletko väsynyt? Jeesus kutsuu Sinua: "Tule minun luokseni!"